

LEPAKKOGATE

Näyttää siltä, että luonnonsuojelijat ovat kehittäneet uuden supertäsmäaseen: korvayökön, joka pesii ainoastaan vanhoilla kulttuuriseuduilla kuunnellen Sibeliusta ja etsien kolopuita, joissa voi hesalaisjuppien häiritsemättä keskittyä Leinon säkeisiin. Mutta todellisuus on - yllättäen - jotain aivan muuta.

Oikeasti Aulangonniemen lomakylän suunnitelmat estävien lepakoiden ilmestymisestä vastaa kuitenkin kaikkien kunnalliselämän kriminaalien Don Capo il Tutti, apulaiskaupunginjohtaja Juha Isosuo. Tutkivan journalismin yksikkömme on selvittänyt, että Isosuo omistaa osakkeita yhdessä Hämeen Sanomien kanssa Taka-Hätälässä sijaitsevasta lepakkoluolasta, jossa sikiää pohjanlepakkoja, korvayökköjä sekä viiksi- ja vesisiippoja ihan tuelta.

Nerokkaasti maakuntalehden ja Isosuo agentit ovat soluttautuneet Etelä-Hämeen luonnonsuojeluyhdistyksen riveihin ja saaneet Lepakkotieteellisen yhdistyksen sihteerin Mikko Erkinaron leiriytymään kesäksi Aulangonniemen nokkaan.

Ensimmäisinä öinä Erkinaron tavallista ihmistä äärettömästi herkemmat aistit havainnoivat ainoastaan ”yhden viiksisiipan pörähtelyn ratsastustallien nurkilla” - kuten keskiviikon Hämeen Sanomat meille, yllättäen, tiesivät kertoa.

Seuraavana yönä Isosuo havaittiinkin pörähtelevän puolestaan kiihtyvällä vauhdilla Taka-Hätälän ja AGK:n klubirakennuksen välillä roudaamassa lisälepakkoita alueelle. Todisteeksi valppaat lukijamme ovat toimittaneet meille toista sataa grammaa kentältä löytynyttä viiksisiipan paskaa, jonka olemme jo toimittaneet eteenpäin KRP:n analysoitavaksi.

Ja kas, kas - yllättäen Erkinaro teki seuraavalla retkellään havaintoja kaikista neljästä EU-direktiivin, yllättäen, suojaamasta lepakkolajista. Vaikka Erkinaro tekikin vain kuulohavainnon korvayököstä, on aivan selvää, että tämä ääriharvinainen vanhoihin kulttuuriseutuihin ja kolopuihin erikoistunut laji elelee alueella. Tai jos ei elele, ainakin haluaisi.

Miten tämä kaikki sitten sopii Isosuo ja Hämeen Sanomien komshojjailuihin? No, kaupunki maksoi Aulangonniemestä aikoinaan 1,1 miljoonaa euroa, joka on melkoinen kasa kylmää valuuttaa suojellusta lepakkopuistosta.

Luotettavista lähteistä eli Citymarketin kassalta saamiemme tietojen mukaan kulisseissa on jo sovittu siitä, että preservaatiopäätöksen myötä maat siirtyvät Golfklubin omistukseen kahden bägerin ja green feen hinnalla. Arvatkaapa vain kenelle toinen bägeristä, yllättäen, päätty kaupungin organisaatiossa...

Pakko on toisaalta ihailta Isosuo röyhkeyttä: ”Mistään lepakoista tai direktiiveistä en ole aiemmin kuullutkaan, tämä tulee minulle ihan täytenä yllätyksenä.” Just joo.

Parin vuoden päästä sitten, yllättäen, korvayököistä, siipoista tai mistään hevonpersiin kolopuista ei ole enää havaintoakaan. Yllättävä lepakkoruttoepidemia, yllättävä metsäpalo. Ja golfklubi nauraen rakentaa yhdeksän reikää ja eksklusiivisen country clubin lisää. Aina meitä viilataan linssiin.

Voi miksi en lukenut juristiksi, miksi en edes ekonomiksi? Miksei äiti pannut putteria ja kokoomuksen jäsenkirjaa käteen, kun olin pieni? Miksi en kaikesta julkisesta nuoleskelustani huolimatta ole päässyt vieläkään pelaamaan isojen poikien kanssa?

Syyttäkää siis itseänne, tämä paljastus kostoni on, viha voittamaton.

Iisakki Kiemunki

6.6.2006 / Hämeenlinnan Kaupunki uutiset